

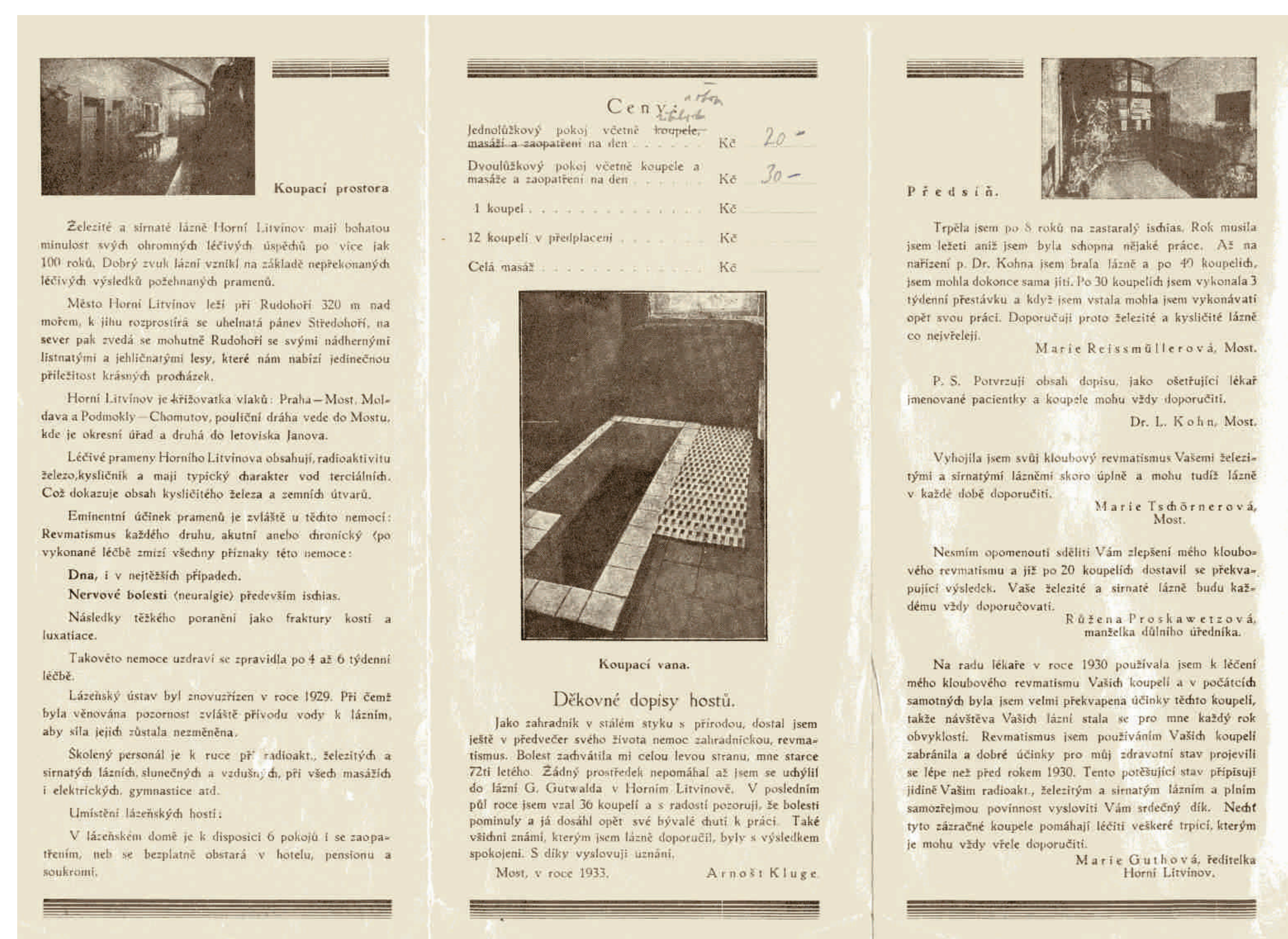
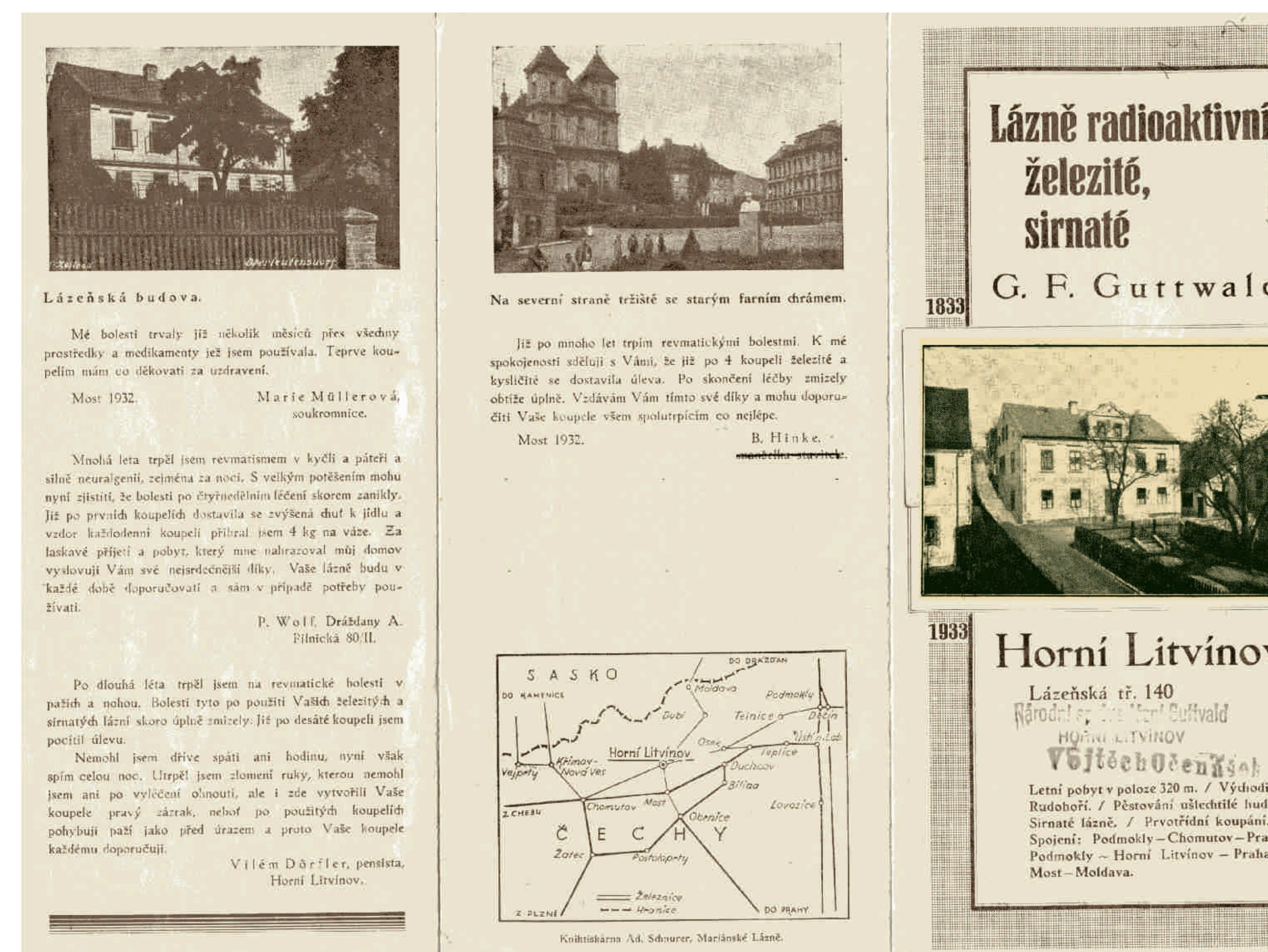
LÁZEŇSTVÍ V LITVÍNOVĚ STUDNIČNÍ VRCH

V minulosti se na území katastru Horního Litvínova nacházely prameny mineralizované vody, které se používaly k lázeňským účelům. V Horním Litvínově byly zřízeny lázně radioaktivní, železité a sirsaté, které zde fungovaly s přestávkami v letech 1823 – 1947. Dodnes jsou stopy lázeňství ve městě patrné – dnešní Ruská ulice se od roku 1872 jmenovala Lázeňská (Badegasse) a odtud i název Lázeňský vrch.

Tzv. „malé lázně“ byly zřízeny v dnes již neexistujícím domě čp. 140. Majitel domu Josef Kempe v roce 1823 objevil na své zahradě železitou vodu, kterou zachytával a shromažďoval v dřevěné přístavbě u domu, kam instaloval koupací vany. V roce 1835 nechal Josef Jenak upravit terén kolem domu a postupně instaloval 6 kamenných van. Řada revmatických pacientů se vyléčila, avšak lázně nebyly příliš známé a jejich provoz byl na hranici

rentability, proto se další majitelé snažili lázně zatraktivnit. Roku 1867 nechal František Chloubka prozkoumat léčivou účinnost pramenů u MUDr. Sterna. V této době lázně navštěvovali i cizinci, kteří se osvěžovali koupelemi a kochali se krásou lesnaté krajiny Krušných hor. V roce 1877 získali lázně manželé Walterovi, kteří přistavěli další patro budovy. V letech 1914 - 1921 byl provoz lázní zastaven, v roce 1924 prameny vyschly a podnik byl zavřen. O rok později se nový majitel Gustav Guttwald pokoušel najít pomocí vrtů nový pramen. To se mu podařilo v roce 1928 a lázně znovu

otevřel. V lázních byl roku 1930 otevřen celoroční provoz a lázně prošly dalšími úpravami - byly vybaveny elektrickým osvětlením, ústředním topením, terasami a několika cizineckými pokoji. V této době byla u vody zjištěna silná radioaktivita.

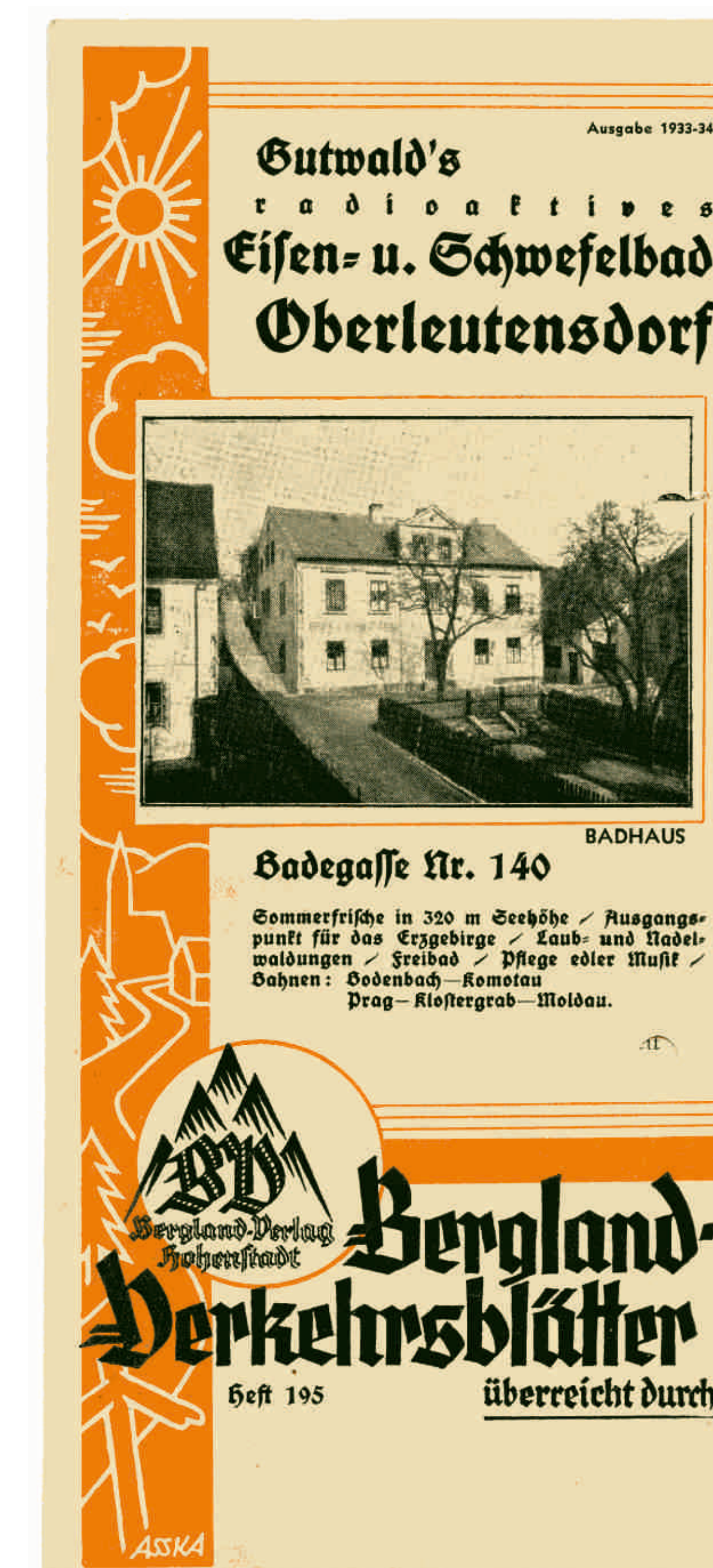
V lázních se léčilo především pohybové ústrojí - dna, revmatismus, ischias, neuralgie, ochrnutí, doléčení zlomenin apod.

Po skončení 2. světové války byly lázně převzaty do národní správy a již v roce 1947 byly definitivně uzavřeny pro značně zchátralé vybavení. V 50. letech 20. století proběhly marné snahy o obnovení lázní. Dům byl po ukončení lázeňské činnosti adaptován k bydlení (1956) a v roce 1985 byl do základů zlikvidován.

Na podnět Spolku přátel historie Litvínovska město Litvínov v roce 2014 zrealizovalo adaptaci odpočinkového turistického místa pod Studničním vrchem. Na tuto akci navazuje obnovení turistické stezky k Czeditkovu gloriету a vojenské pozorovatelně – tyto práce realizují Lesy ČR, s.p.

Hydrogeologický posudek z 01/2014 potvrdil, že voda je silně železitá, obsahuje mangan, obsahy síry ve vodě jsou proměnlivé a je radioaktivní. Nejedná se o přirozený pramen, ale o umělý pramen, který vznikl pravděpodobně jako důsledek hornické činnosti ve 14. – 16. století. V minulosti byla v oblasti Studničního vrchu ražena průzkumná štola, čímž došlo k odkrytí puklin se zvodněním. Štola již neexistuje, avšak celá oblast je rozvolněná a slouží jako jímací drén pro puklinové vody. Podobných pramenů je na úpatí Krušných hor celá řada a v některých případech mohou sloužit jako zdroj mineralizované vody.

Pozn.: dobové letáky a fotografie pochází z archivu Oblastního muzea v Mostě, děkujeme.

UPOZORNĚNÍ

Zdroj a kvalita vody není z hygienického hlediska dle zákona č. 258/2000 sb. o ochraně veřejného zdraví ověřena a není sledována.

VODA NENÍ URČENA K PITÍ!